

Vlaams
Parlement

vergadering **C63 – BIN4**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 12 november 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over 39 nieuwe toeristische borden

- 274 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Marc Vanden Bussche tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de ontwerpen van de nieuwe toeristische infoborden

- 285 (2013-2014)

3

■

Voorzitter: mevrouw Annick De Ridder

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over 39 nieuwe toeristische borden - 274 (2013-2014)

Vraag om uitleg van de heer Marc Vanden Bussche tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de ontwerpen van de nieuwe toeristische infoborden - 285 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, minister, collega's, vooraf wil ik zeggen dat er op toeristisch vlak veel belangrijke en goede dingen gebeuren. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het bezoek aan de toerismebeurs in Londen van vorige week. Ik heb ook al in de plenaire vergadering gezegd dat ik ervan overtuigd ben dat Vlaanderen daar een belangrijke input heeft gegeven. We hebben er zeker goed werk geleverd en dat is ook de verdienste van Toerisme Vlaanderen dat de stand heeft gerealiseerd.

We hebben het in deze commissie al meermaals gehad over de 39 nieuwe toeristische borden. De nieuwe borden moeten de oude bruine borden langs de autowegen vervangen. Ik denk zelfs dat de oude borden op dit moment al verwijderd zijn. Op de nieuwe borden wordt de stad of regio aangekondigd met een of meerdere foto's. In totaal krijgen 23 steden en 14 regio's een nieuw bord. 2 regio's krijgen er 2. De Vlaamse overheid neemt het hele project voor zijn rekening, waarvoor dank.

De gemeenten participeren er niet in, maar hebben elk twee troeven naar voren mogen schuiven. Over hoe die troeven in beeld zijn gebracht, zijn de meningen nogal verdeeld. De borden moeten de toeristen warm maken voor een bezoek aan een stad of regio. Toerisme Vlaanderen stond in voor de inhoudelijke invulling van de nieuwe toeristische infoborden, in nauwe samenwerking met de geselecteerde steden en regio's. Volgens de persmededeling voldoen de steden en regio's die een nieuw toeristisch bord krijgen, aan een aantal toeristische voorwaarden. Zo werd er onder andere gekeken naar hun logiescapaciteit, het aantal toeristische overnachtingen dat zij boekten en hoeveel toeristische attracties en beschermde monumenten en landschappen zij tellen.

Meerdere gemeenten zijn niet tevreden met het eindresultaat en sparen hun kritiek niet: te weinig inspraak, geen inzage in de beelden, niet te spreken over de werkwijze, beelden beneden alle peil, gemiste kans enzovoort.

Minister, hoe komt het dat de gemeenten vooraf geen inzage gekregen hebben in de beelden en hieromtrent ook geen of nauwelijks inspraak kregen? De week voor de definitieve beslissing zijn wij gecontacteerd door Westtoer dat de beelden heeft overgemaakt. Ons bestuur had daar een aantal pertinente en principiële vragen over waar er blijkbaar zo goed als geen rekening mee werd gehouden. Wij blijven achter de keuze van het bestuur staan.

Men heeft gekozen voor echt moderne fotografie. Torens zijn maar half in beeld gebracht, gebouwen staan maar half op de foto. De meeste foto's komen ook over als niet-levendig. Er staan geen mensen op de foto's, er is geen beweging te zien. Het zijn koninklijke staatsieportretten die dezer dagen in de stad- en gemeentehuizen terechtkomen. Minister, meent u niet dat dit voorkomen had kunnen worden door meer overleg te plegen zodat er meer leven in de foto's zou zijn?

Ook de kostprijs is vrij hoog: 14.000 euro per bord. Vermenigvuldigd met 39 maakt dit een totaalbedrag van 566.000 euro.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Voorzitter, minister, collega's, in de toekomst zullen we ons iedere keer kunnen ergeren als we voorbij die borden rijden. Daarom vond ik het de moeite waard om er een vraag over te stellen.

Het was de bedoeling om de gemeenten en steden en de regio's op een moderne, attractieve manier onder de aandacht te brengen door het gebruik van kleurenfoto's in plaats van te werken met pictogrammen. Een tot twee foto's van de hand van Carl De Keyzer – wiens reputatie wel niemand zal betwisten – zouden de toeristen warm moeten maken voor een bezoek aan een gemeente, stad of een regio. Zulke initiatieven zouden moeten worden toegejuicht.

Echter, de kritieken op de ontwerpen na de voorstelling aan de pers geven duidelijk aan dat niet iedereen gelukkig is met deze ontwerpen. Het blijkt duidelijk een gemiste kans. De onderwerpen voor de foto's hebben de respectieve gemeenten zelf mogen voorstellen aan Toerisme Vlaanderen, dat instond voor de inhoudelijke invulling van de nieuwe infoborden.

Over de foto's zelf zijn echter een aantal gemeenten en regio's niet te spreken. Ook en vooral over de werkwijze zijn er opmerkingen te maken. Met de moderne communicatiemiddelen had het toch mogelijk moeten zijn om een voorontwerp aan de betrokken gemeenten, steden en regio's te bezorgen. Nu moest iedereen naar Brussel gaan om daar de voorontwerpen te bekijken en hun commentaar te geven, met alle milieuvervuiling van dien. Het moet toch mogelijk zijn om een foto door te mailen. We maken toch allemaal verkiezingsfolders en weten hoe het moet om een wervende folder te maken zonder iedere keer naar de drukker te moeten.

De foto's waren echter aan de grootste geheimzinnigheid onderworpen en wij moesten zelfs wachten tot de persconferentie vooraleer we het beeld in ogenschouw konden nemen. Iemand van de pers belde me op om te vragen wat ik van de nieuwe foto's vond, en ik moest tot mijn schande zeggen dat deze foto's nog niet waren vrijgegeven en dat men ze enkel kon zien als men de moeite deed om van Koksijde naar Brussel te gaan. Dat lijkt me toch geen manier van handelen. Als ik dan ook nog hoor dat de borden 566.000 euro kosten, te verdelen tussen de ministers van Toerisme en Mobiliteit, kunt u wel begrijpen dat wij daar een reeks vragen over hebben, minister.

Waarom werd er geen gebruik gemaakt van de moderne communicatiemiddelen om de voorontwerpen over te maken aan de betrokken gemeenten en steden en hun bemerkingen te vragen? Waarom kregen de gemeenten en steden niet het laatste woord bij de beslissing over de foto's? U zegt zelf altijd dat op het juiste niveau de juiste beslissingen moeten worden getroffen. Dit is toch duidelijk een beslissing die op het lokale niveau zou moeten worden getroffen? Waarom was er niet meer inspraak van de lokale overheden? Wordt het niet belangrijk geacht dat er voor de borden een draagvlak is bij de lokale besturen? Zijn de borden onherroepelijk te nemen of te laten?

Wat is de totale kostprijs van de borden? Hoeveel bedraagt het ereloon van de fotograaf Carl De Keyzer? Hoeveel bedragen de productie- en plaatsingskosten? Was het niet beter en budgetvriendelijker geweest indien de gemeenten en steden zelf hun foto's hadden aangeleverd? Wij hebben in onze gemeente bijvoorbeeld een eigen fotograaf in dienst. Wij reiken al onze foto's aan voor brochures van Toerisme Vlaanderen, Westtoer enzovoort. Wij hebben dus ervaring met het uitgeven van wervende foto's. Voor zo'n belangrijk bord vind ik dat we zelf moeten kunnen kiezen.

Ik heb de foto van Koksijde meegebracht: ons nieuwe golfterrein met de helft van het gras uitgeklopt, en daarnaast een paardenvisser op een paard zonder hoofd, en dat alles in een oubollige lay-out. Wij zijn daar absoluut niet tevreden over. Wij horen graag hoe het komt dat wij dat door onze strot geduwd krijgen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Het stond in de sterren geschreven, minister, dat er hierover vragen zouden komen. Ik wil mij niet uitspreken tegen deze of gene borden. Ik zit zelfs een beetje op de golflengte van bijvoorbeeld de reactie uit Poperinge, waar men zich afvraagt of zo'n bord één toerist zal schelen. De meeste mensen die zo'n bord zien, zijn immers al op weg naar die bestemming.

Een mogelijke oplossing zou zijn om de gemeenten zelf de borden te laten financieren en plaatsen. Dan bent u er meteen vanaf. Een andere mogelijkheid, die gesuggereerd wordt door de voorzitter van het Kustoverleg, is dat er gewoon borden voor Oost-, West- en Middenkust worden geplaatst. Dan valt in ieder geval dat lokale debat weg.

Mij is vooral de procedure niet duidelijk. Ik hoor de collega's vertellen dat zij pas vorige week zijn geïnformeerd en de foto's hebben gezien, en pas dan wat inspraak konden hebben. Het valt mij ook op dat bij Kortrijk de gulden sporen worden weggenomen. Ik vind dat spijtig. Ik hoorde de schepen van Kortrijk, van uw partij, zeggen dat hij afgelopen zomer al zijn ongenoegen heeft laten blijken over het wegvallen van de gulden sporen op het bord.

Wanneer zijn de gemeenten ingelicht? Op welke manier werd de inspraak georganiseerd?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Dit heeft te maken met communicatie. Op een bepaald moment moet er natuurlijk een beslissing genomen worden, daar heb ik geen problemen mee. Maar ik zat op een donderdagnamiddag in een vergadering van de vzw Toerisme Vlaamse Ardennen, en werd plots door verschillende persmensen opgebeld met de melding dat de borden waren voorgesteld. Niemand van ons bestuur had de nieuwe borden al gezien. Ik betreur dat wij via de pers moeten vernemen dat Toerisme Vlaanderen een beslissing genomen heeft. Dat had vooraf gemeld kunnen worden aan de provinciale toeristische federaties en aan de verschillende vzw's, in plaats van dat men het via de pers moet vernemen.

De voorzitter: De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Ik wil me aansluiten bij de kritische bedenkingen van de collega's en kort inzoomen op het bord van Gent. Ik wil eerst benadrukken dat Carl De Keyzer een topfotograaf is, op wie we met z'n allen heel trots zijn. De foto's die hij maakt, zijn van internationale envergere. Maar dat is het punt niet.

Het punt is dat er voor de stad Gent twee foto's zijn gekozen: de drie torens en het Lam Gods. Dat is evident natuurlijk: ons middeleeuwse Manhattan staat erop. Het Lam Gods is ook middeleeuws. Maar Gent is vandaag veel meer dan dat. De drie zuilen waar onze stad trots op is en waar ze duizenden en duizenden mee aantrekt, zijn ten eerste het historische en het erfgoed, met de drie torens en het Lam Gods. Ten tweede heb je de universiteit, met heel wat wetenschapstoerisme, en daarbovenop de Boekentoren. Spijtig, als men dan toch de toren wou tonen, dat Carl De Keyzer geen perspectief heeft genomen waarbij ook de Boekentoren in beeld kwam, samen met de drie middeleeuwse torens. Dan had je ten minste een referentie naar de grootste gemeenschapsuniversiteit die ons land rijk is. Ik benadruk 'gemeenschaps-universiteit', want Leuven heeft een andere universiteit. Ook de haven volgt het toerisme op de voet, want we hebben 50.000 toeristen per jaar die via de riviercruises tot in Gent komen.

Op het oude bord dat verdwijnt, en dat inderdaad absoluut niet meer goed was, stonden de handen van Flanders Technology. Dat was een beurs, daarna een metafoor voor een technologisch en innovatief Vlaanderen, maar op zich gaan daar geen toeristen naartoe.

Dus, minister, dit is een gemiste kans. Had u meer overlegd met de steden, dan had dit zich niet voorgedaan.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Collega's, ik dank u allen voor uw vragen over een zaak van staatsbelang. Het gaat vooral over een artistieke interpretatie van borden langs de autowegen,

waarover al heel wat heisa is geweest in deze commissie. Ik begrijp dat de essentie van de kritiek is toespitst op de bewering dat er te weinig inspraak zou zijn geweest door de steden en de regio's. Dat is absoluut niet het geval. Ik heb voor elk van de gemeenten en de groene regio's het overzicht van wat met wie is afgesproken. Er is gevraagd aan de steden en de regio's wat ze in beeld willen brengen in een of twee beelden.

Ik toon het oude beeld van Veurne, dat volledig is voorbijgestreefd. Toen stonden er tot drie pictogrammen op een bord. Ik kan ze allemaal tonen, maar daarop zullen we geen kritiek uiten. Die hebben hun tijd gehad. Drie beelden naast elkaar op een bord langs de autoweg, is van het goede te veel. Daarom is aan de steden en groene regio's gevraagd om één beeld, maximum twee beelden te geven dat ze zouden willen tonen. De meesten hebben gevraagd om twee beelden naast elkaar te plaatsen.

Hier werd de bedenking geuit in welke mate dit de toerist ertoe aanzet om die stad of regio te bezoeken. Je kunt je daar vragen bij stellen, ja. Wellicht kun je daar nooit uitsluitel over krijgen. Als mensen passeren op de autoweg, en ze hebben al een bepaalde bestemming, eventueel een toeristische bestemming, dan wordt hun aandacht gevestigd op bepaalde typische zaken van een streek. Misschien beslissen ze dan om een bezoek te brengen aan die stad of regio, of als ze heel impulsief zijn, zetten ze onmiddellijk de voet op de rem, nemen ze de volgende uitrit en bezoeken ze meteen die stad of regio.

In alle geval, er is inspraak geweest. De vraag is hoever dit allemaal moet gaan. Het gaat over borden langs de autowegen, waar het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) voor bevoegd is. U weet welke terughoudende politiek het AWV daarover voert, terecht volgens mij. Het agentschap moet de aanbesteding nu nog doen. We hebben daarover een tijdlang overlegd met het Agentschap Wegen en Verkeer.

Bij het begin van het project heeft Toerisme Vlaanderen, dat in het begin van de zitting terecht lof heeft gekregen voor de aanpak op de toerismebeurs in Londen, een brief gestuurd naar alle betrokken besturen met de vraag om één of twee kenmerken, troeven, onderwerpen of thema's aan te leveren die de stad of de regio in beeld gebracht wilde zien. Er werd ook gevraagd om een gemandateerde aan te duiden voor de gemeente of regio, wat ook is gebeurd. *(Opmerkingen van de heer Marc Vanden Bussche)*

Mag ik even uitspreken, mijnheer Vanden Bussche? Ik heb u ook niet onderbroken. Er is gevraagd om een gemandateerde aan te duiden. Het stond iedere stad vrij om daarvoor iemand te kiezen. Je moet één contactpersoon hebben. Je ziet hoe moeilijk het hier al is. Ik wil al die foto's aan u voorleggen. Ik kan me indenken dat jullie over elk van die foto's een aparte mening hebben. De gustibus et coloribus enzovoort.

Er is dus gevraagd om ten minste een contactpersoon te hebben om daarover te kunnen praten. Ik kan u ook zeggen dat de 39 ontwerpen inhoudelijk werden doorgesproken met de betrokken steden en regio's. Alle vertegenwoordigers hebben de kans gekregen om na te kijken of de opgegeven thema's in beeld zijn gebracht zoals ze waren opgegeven. Ze werden uitgenodigd op twee kijkdagen op 23 en 26 augustus 2013 in de kantoren van Toerisme Vlaanderen. Dat was precies om te vermijden dat alles verspreid zou geraken, dat er al zou worden gecommuniceerd, dat de beelden die zouden worden gemaaid, al in de pers zouden komen als beslist beleid. Er moest nog worden gesproken en enkele zaken moesten ook nog worden herwerkt.

Toerisme Vlaanderen heeft Carl De Keyzer de opdracht gegeven om in beeld te brengen wat de steden en regio's hebben gevraagd. Zijn ontwerpen zijn voorgelegd aan alle steden en regio's die dat wilden. Alle bezoekers hebben toen hun akkoord gegeven. Sommigen konden zich niet vrijmaken, maar daar heeft Toerisme Vlaanderen geen punt van gemaakt. Ze hebben nadien de borden nog kunnen zien via een persoonlijke afspraak.

Waar mogelijk is rekening gehouden met de opmerkingen. Soms waren er twee evenwaardige beelden waaruit kon worden gekozen. Zo was er voor de Vlaamse Ardennen bijvoorbeeld een

foto met en een zonder fietser. De regio heeft voor een beeld zonder fietser gekozen. Er zijn foto's met mensen op, andere foto's zonder mensen.

Een belangrijk criterium was de herkenbaarheid van de thema's. Daarom werd ook gevraagd om een of twee kenmerken of thema's te geven die men in beeld gebracht wilde zien. Soms was er een opmerking over de niet-herkenbaarheid. De Broeltorens waren onvoldoende herkenbaar volgens de stad Kortrijk, en daarom moest de opdracht opnieuw worden uitgevoerd. Dat werd toegegeven en er is dan een nieuwe foto gemaakt.

In Aalst vond men dat het belfort niet herkenbaar genoeg was en ook daar is een nieuwe foto gemaakt. De steden hebben kunnen aangeven wat op de foto moest staan. Er zijn opmerkingen gevraagd. De meeste gemeenten waren het eens met wat voorlag. Bepaalde gemeenten hebben opmerkingen geformuleerd en in de mate van het mogelijke is er rekening mee gehouden.

Sommigen zeggen dat elke regio of elke stad zijn eigen foto's moet kunnen aanbrengen, maar het kan ook geen kakofonie worden. Het Agentschap Wegen en Verkeer zou iedereen wandelen hebben gestuurd bij een concept dat niet meer gelijk spoorde. Het zou ook slecht zijn voor het brede beeld van de toeristische troeven van Vlaanderen als men telkens met een ander concept en een andere invalshoek gaat werken. De Keyzer heeft het op zijn manier uitgewerkt, met zijn artistieke benadering. Men kan erover van mening verschillen.

Mijnheer Vanden Bussche, men kan zeggen dat het paard er in zijn geheel had moeten op staan. Als ik die foto zie, weet ik perfect dat er geen koeienkop bij zal zijn. Het is een prachtig paard met een paardenvisser. Het is een bijzonder herkenbaar beeld en het is de bedoeling dat te brengen. Mensen die op de autoweg rijden, moeten voldoende zien over welk beeld het gaat. Niemand zal de artistieke kwaliteiten van Carl De Keyzer in vraag stellen. Hij is een wereldwijd gerenommeerd fotograaf met een prachtig palmares. Hij heeft gepoogd om zo artistiek mogelijke foto's te maken, met een artistieke creatieve invulling. Er is hem niet gevraagd om telkens een frontfoto te maken, zoals een postkaartfoto. De man heeft per beeld, uren vaak, gewerkt om te komen tot een goede invalshoek. Hij is moeten terugkeren naar sommige plaatsen. De markt van Veurne stond op de eerste foto vol met auto's en dat moest veranderen. De confidentialiteit is bewaard. Het zou pas slecht geweest zijn als al die foto's al her en der zouden zijn verschenen terwijl de dialoog nog moest plaatsvinden.

566.000 euro is een raming van het Agentschap Wegen en Verkeer dat de aanbesteding nog moet doen. De grote kost is het laten maken en plaatsen van de borden. Wat de uitkomst van de aanbesteding zal zijn, weet ik natuurlijk niet. De kosten voor de ontwerpen, het bureau en de fotografie bedragen 159.383 euro. 94.811 euro is voor Toerisme Vlaanderen, 64.572 euro is voor het Agentschap Wegen en Verkeer. Er blijft dus een bedrag van 407.000 euro voor de productie van 117 borden van 2,3 op 3,71 meter. Dit moet worden aanbesteed. De borden moeten de tand des tijds moeten doorstaan en moeten duurzaam zijn. Ze moeten op een vakkundige manier worden gemaakt.

Mijnheer van Rouveroij, Gent heeft gevraagd om de drie torens en het Lam Gods in beeld te brengen. In de mate van het mogelijke is er uitvoering aan gegeven. Ik weet niet of het mogelijk is om de drie klassieke torens en de Boekentoren in een beweging te fotograferen. Het kan zijn dat het mogelijk is, maar het was niet de vraag. De foto van het Lam Gods is een bestaande foto omdat het werk niet kon worden gefotografeerd in situ. Het doek is trouwens in restauratie op dit moment. Dan kom je tot compromissen waarover je kunt discussiëren.

Er zijn ontwerpen aan de steden en groene regio's gevraagd. Daarna gaat het over de artistieke uitvoering. Met 39 verschillende meningen kun je niet tot een oplossing komen. Er moest natuurlijk uniformiteit zijn. Bij bepaalde borden heb ik ook bedenkingen omdat ik ze misschien iets minder goed geslaagd vind. Andere borden vind ik dan weer prachtig geslaagd en ze geven perfect weer wat ik mij voor ogen stel bij die stad of die groene regio. We kunnen daar uren over discussiëren en ik stel ook voor om het niet op die manier aan te pakken.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. In het verleden kregen we niet altijd zo'n uitgebreid antwoord van u, maar nu dank ik u zeer oprecht voor uw zeer uitvoerig en gedetailleerd antwoord. Ik waardeer ten zeerste dat u van A tot Z vertelt hoe het tot stand is gekomen.

De fotografieopdracht kost 159.000 euro. Daar schrik ik van. Klopt dit?

Minister Geert Bourgeois: Voor het ontwerp bureau en de fotografie.

De heer Jan Verfaillie: Dan zit ik er niet ver naast.

Minister, over smaken en invalshoeken kan men natuurlijk blijven discussiëren en op een bepaald moment moet er iemand een keuze maken. Kiezen is altijd verliezen. Ik stel alleen maar vast dat men beschermde torens half toont.

Minister, over de inspraakprocedure hebt u een punt en geen punt. De theorie is een beetje zoals u het hebt gezegd, maar in de praktijk is het wel iets anders verlopen. "Dat zijn de foto's waaruit je kunt kiezen. Het is dat of niets." Dat was de boodschap. We moeten hieruit leren voor de toekomst, zodat we een volgende keer op een andere manier en met een meer verfijnde procedure te werk kunnen gaan. Ik wil niet zo ver gaan om het geleverde werk weg te gooien en opnieuw te beginnen. Dat mag zeker niet de bedoeling zijn. Maar laat ons hier wel lessen uit trekken.

Ik stel vast dat de kritiek vanuit Koksijde nog veel intenser was dan die vanuit mijn stad. Ik kan ermee leven, maar ik vind het een beetje een gemiste kans. Dat is ook zo meegegeven aan de mensen van Toerisme Vlaanderen. Het had op een iets betere manier in beeld kunnen worden gebracht.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Men vraagt hier of zo'n bord één toerist zal schelen. Ik denk het wel, anders zou men er geen plaatsen en geen 160.000 euro besteden, alleen al aan het concept. Dat wijst erop dat de Vlaamse overheid zich bewust is van de wervende kracht die dergelijke borden teweegbrengen. Het is trouwens geen uitvinding van Vlaanderen. In Frankrijk is men daar kampioen in.

Men wijst erop dat het om een heel goede, gerenommeerde kunstfotograaf gaat, maar we moeten geen kunstfotograaf hebben, maar een gerenommeerde reclamefotograaf, wat een heel andere invalshoek is.

Minister, u zegt dat we de kans gehad hebben voor overleg en dat we iemand hadden moeten sturen. Wel, wij hebben iemand gestuurd, maar ze kreeg de foto niet mee. Ze heeft daar onze opmerkingen overgemaakt. Wij vroegen blauwe lucht voor onze paardenvisser, we hebben gevraagd dat er wat volk op het strand zou zijn. Onze afgevaardigde is teruggekeerd met de boodschap: Carl De Keyzer heeft voor zijn 160.000 euro één dag tijd om naar Koksijde te komen voor een foto, hij kan niet terugkomen als het mooi weer is, je hebt pech, het stond zo gepland in zijn agenda en het was net mistig weer. *(Opmerkingen)*

Met de foto van het golfterrein heb ik me de hoon van alle golfspelers van de gemeente op de hals gehaald. Je zou de Facebook-commentaren eens moeten bekijken. En dan hoor ik dat dat 160.000 euro kost. We horen hier voortdurend praten over efficiëntiewinsten enzovoort. Wel, het zou u geen euro gekost hebben, mocht u ons twee foto's van de gemeente hebben laten opsturen naar Toerisme Vlaanderen.

Wij konden in het schepencollege niet over de foto praten, want onze afgevaardigde kreeg hem niet mee. Wij moesten wachten tot de persconferentie, om dan samen met de pers te vernemen hoe de foto eruitziet. Het was alsof een groot geheim bewaard moest worden, alleen maar opdat Toerisme Vlaanderen dan met een grote persconferentie zou kunnen

uitpakken, in plaats van waar het werkelijk om gaat, namelijk borden maken waar de betrokken steden en regio's tevreden over zijn.

Wij moeten een dergelijk bord niet hebben, minister, met alle respect. Als het over die foto gaat, en het zit niet inbegrepen in het ereloon van de heer De Keyzer om voor die 160.000 euro nog eens een bijkomende foto te maken ... (*Opmerkingen van minister Geert Bourgeois*)

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Ik zou graag vernemen wat er in die 160.000 euro inbegrepen zit. Zijn daar ook auteursrechten bij? Omvat dat ook afstand van rechten, zodat de foto's achteraf nog gebruikt kunnen worden voor andere zaken? Is er een verdeelsleutel tussen het Agentschap Wegen en Verkeer en Toerisme Vlaanderen? Wie betaalt wat?

Het is een goede fotograaf, maar als die 160.000 euro inderdaad alleen voor de fotograaf is, was het misschien goed geweest om ook bij andere fotografen prijsoffertes te vragen.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik was nog niet klaar met mijn repliek, voorzitter. Het gaat over symbolen, minister, en zeker als N-VA-minister weet u welk belang symbolen hebben voor de mensen. Dit is nu een symbool van onze gemeente. Ik kan begrijpen dat de heer Sintobin er geen boodschap aan heeft welke foto er in Koksijde staat, maar wij hebben daar wel een boodschap aan. Wij moeten daar iedere dag passeren. Voor ons is dat ons paradepaardje. Wij moeten vanuit het lokale niveau met fierheid achter die foto's en beelden kunnen staan. Uiteindelijk moet het schepencollege daarover kunnen beslissen, want het gaat om een foto van onze gemeente, niet van de kustregio.

Er is hier ook gezegd dat de voorzitter van het Kustoverleg akkoord zou gaan met drie borden, voor Oost-, Midden- en Westkust, maar niets is minder waar. Er is een brief binnengekomen van de voorzitter met de vraag om voor elke gemeente een bord te hebben met wervende reclame. Maar dat is een ander verhaal.

Als ik de kostprijs hoor en zie wat het resultaat maar is, en ik stel vast dat we tot op vandaag geen inspraak hebben om die borden te veranderen, blijf ik erbij dat dit een zeer dure en mislukte grap is.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans: Collega's, wij zitten hier namens de hele Vlaamse bevolking, en niet louter namens onze stad of gemeente waar we toevallig ook een mandaat hebben. Iedereen is zijn mening toegedaan, maar ik hoor hier soms een provincialistische reflex. We zitten hier voor meer dan enkel onze stad, mensen.

Ja, het is een paard zonder hoofd, mijnheer Vanden Bussche. Maar een van mijn favoriete bestemmingen is Oostduinkerke, en ik zal daar ook nu nog naartoe gaan. Dat is toch logisch?

Mijnheer Verfaillie, stel u voor dat we morgen nog meer info- en inspraakmomenten organiseren, en dan selecteren we nog meer borden. Wel, er zullen nog mensen zijn die niet tevreden zijn. Als het gras niet mooi is, komt dat misschien omdat de gemeente te weinig subsidies geeft om het te laten groeien. Dat kan ook.

Neem nu het Scheldeland. Op dat bord staat mijn stad Dendermonde met de vlaggen. Je zou kunnen zeggen dat het Ros Beiaard erop moet staan of nog iets anders. Zo kun je eeuwig blijven discussiëren. Als ik kijk naar de borden in Frankrijk, dan is dit prachtig. Het is mooi, kleurrijk, en duidelijk waar de streek voor staat. Zo simpel is het. Op het bord van de kust heb ik spelende kinderen gezien. In de Westhoek wandelt een vrouw tussen de graven. Je kunt toch niet ontkennen dat die beelden typisch zijn voor de streek. Het is toch logisch dat je bepaalde kenmerken toont.

Als ik als toerist aan Antwerpen denk, dan denk ik aan Rubens en het water van de Schelde. Dat is toch logisch. In Gent is het Lam Gods onze grootste schat van Vlaanderen. Natuurlijk

zet je dat op een bord. Natuurlijk heeft die stad ook nog andere kenmerken, maar je wilt toeristen lokken. En dat zijn niet alleen de Vlamingen, maar ook anderen.

Er is veel uitwisseling geweest, er is voldoende inspraak geweest. Perfect en naar ieders smaak zal het nooit zijn, maar als ik dit vergelijk met andere landen, dan is dit een serieuze stap voorwaarts.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Ik wil me aansluiten bij het voorstel van Johan Verstreken om Louis Tobback op het bord van Leuven te plaatsen. Dat is een heel goede suggestie. Alle gekheid op een stokje, als ik het enthousiasme zie van sommigen hier en hoe de gemoederen oplaaien, dan siert dit hen alleen maar. Dat komt omdat ze fier zijn op hun gemeente, stad en streek.

Minister, als je kiest voor een bepaalde 'look and feel', als je kiest voor een bepaalde fotograaf, als je kiest voor een bepaald concept, dan moet je dit doortrekken op alle borden. Dan kun je niet aan de burgemeesters en schepenen overlaten om voor foto's te kiezen, want dan krijgen we een kakofonie.

Als ik de foto's zie, dan is het ook niet mijn ding. Maar ik begrijp dat er een keuze is gemaakt voor een bepaald concept, voor een bepaalde 'look and feel'. Als je dit hanteert, dan moet je dat overal doortrekken. Het lijkt me ook logisch dat er wordt gekozen voor de highlights van de gemeente of regio in het kader van het uitspelen van toeristische troeven.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal de discussie ten gronde niet meer voeren. Dat blijft een welles-nietesspel. Ik heb het bestek niet bij, het is een bestek van AWW, ik heb er zelfs geen detail van. Dit slaat op het ontwerp met inbegrip van de fotografie. Wat nog volgt aan materiële werken, dat is nog maar een schatting geweest die bij het begin van de opdracht is gegeven. Het komt me voor – ik ben bijna 100 procent zeker – dat AWW de aanbestedende overheid is en dat Vlaanderen zijn aandeel daarin betaalt.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Na deze felle discussie is het duidelijk dat er een poging is gedaan om te verbeteren.

Minister Geert Bourgeois: Als ik even mag onderbreken, het Agentschap Wegen en Verkeer is de aanbestedende overheid. Dat bevestigt Toerisme Vlaanderen mij in een sms.

De heer Jan Verfaillie: Smaken zijn altijd heel persoonlijk. Er is niets dat je meer raakt dan je eigen stad of gemeente, of het nu gaat om Oudenaarde, Zottegem of Izegem. Die laatste twee krijgen geen bord. Heel wat lokale besturen hebben wel gezegd dat er te weinig inspraak was in de procedure. De collega van Koksijde trekt nog veel feller van leer dan ikzelf. Daarom stel ik voor om in mijn stad twee borden te plaatsen, en geen in de buurgemeente.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Het gaat hier toch over die 150.000 euro. Men zegt dat we dezelfde setting hebben, maar er was maar één foto, en dus was er geen keuze. Er waren dus geen tien of twintig foto's voor die prijs. Ik denk dat hij er honderd kan maken. Er is geen mogelijkheid om hierover te overleggen. Minister, uiteindelijk heeft het lokale niveau niet voldoende inspraak gekregen, en daar antwoordt u niet op. Daar nemen we akte van.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vanden Bussche, hebt u nu gezegd dat het bord er niet moet komen? Of heb ik dat verkeerd begrepen?

De heer Marc Vanden Bussche: Een gemeente moet toch inspraak krijgen voor die 150.000 euro.

Minister Geert Bourgeois: Laat ik dan beter weten dat er geen komt? Is dat definitief? Ik moet het wel weten, want ze moeten nog een aanbesteding doen voor de plaatsing.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister, u bent nu toch niet aan het 'joken'. Ik 'joke' niet.

Minister Geert Bourgeois: Beter geen bord dan dit, zegt u?

De heer Marc Vanden Bussche: Als de Vlaamse Gemeenschap voor die 150.000 euro aan een gemeente niet kan garanderen dat ze nog een tweede keuze kan maken, als ze niet tevreden is dat er maar één foto is... Iedereen roept hier over opzegvergoedingen van heel wat minder geld. We hadden dus wel de mogelijkheid om gratis foto's aan te bieden. Ik weet niet of u dat goed beseft? En nu krijgen we één foto, en is er geen andere mogelijkheid.

We zullen maandag in het schepencollege uitsluitel geven over onze beslissing.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■